

РЕШЕНИЕ

№ 3181

гр. София, 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **811** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/.

Образувано е по жалба на С. Г. С. срещу решение № РС-422-22-109/16.11.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ, Комисията/.

Жалбоподателката навежда твърдения, че процесното решение е постановено при съществени нарушения на материалния закон, административнопроизводствените правила и целта на закона. Неправилно били наложени две наказания за две нарушения – подписване на рекапитулация за месец април 2021г. и бюджетно платежно нареждане № Е02603/27.04.2021г. Посочва, че нарушението е едно - по чл.58, изр.1, предл. четвърто ЗПКОНПИ и има сложен фактически състав, който обхваща подписване на посочените два документа, поради което полагащото се наказание е едно.

На следващо място твърди, че е изтекъл 6-месечният срок по чл.73 ЗПКОНПИ за образуване на производство за установяване на конфликт на интереси, който е започнал да тече на 09.11.2021г. с изготвянето на доклада на Инспектората на министерство на икономиката до министъра на икономиката, а производството пред Комисията е образувано на 27.06.2022г.

Не били обсъдени възраженията на жалбоподателката, че е заела поста

непосредствено преди разпределянето на допълнителното материално стимулиране на първото тримесечие на 2021г., била се запознала само с част от Вътрешните правила малко преди това, а началник отдел „Финансово – стопански дейности“ в Български институт по метрология бил в отпуск по болест. Не било взето предвид и обстоятелството, че след нарушението били спазвани стриктно съответните вътрешни правила.

Навежда нарушения на материалния закон, тъй като действията ѝ не били в частен интерес, в случая налице било непознаване на Вътрешните правила и умишлено подвеждане от страна на други служители.

В проведените открити съдебни заседания жалбоподателката се представлява от адв. С. С., който поддържа оспорването на акта. В хода на устните състезания моли за неговата отмяна, като аргументи за основателност на жалбата са изложени в писмени бележки от 03.05.2023г.

Акцентира се, че производството реално е започнало в резултат от административна проверка, извършена от Инспектората към Министерство на икономиката, като с одобряването на доклада на 09.11.2021г. е констатирано, че са начислени и изплатени допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на председателя и зам.председателя на БИМ в нарушение на предвидената за това процедура. Нарушението е било открито на 09.11.2021г. и оттогава е започнал да тече 6-месечният срок, който към дата- 27.06.2022г. е изтекъл.

Комисията със своето решение е счела, че са извършени две нарушения чрез подписването от С. С. на два документа, а именно рекапитулацията за месец април 2021 г. в свой частен интерес и бюджетно платежно нареждане № Е02603 на 27.04.2021 г. С подписването на двата горепосочени акта не са били получени две различни облаги от лице, заемащо висша публична длъжност, а ставало въпрос за едно и също нещо - изплащане на допълнително възнаграждение в размер на 5 400.00 /пет хиляди и четиристотин /лева за постигнати резултати. Нарушена е била една и съща разпоредба - чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ, за което се следвала една глоба от 5 000.00 /пет хиляди/ лева. В противен случай би се оказало, че лицето е наказано два пъти за едно и също деяние, което в никакъв случай не била целта на закона. Одобряването на рекапитулацията и подписването на платежното са два елемента от един и същи фактически състав, който води до един (а не до два) резултата. Затова и, ако е налице нарушение, ставало въпрос за едно нарушение, като било недопустимо за едно нарушение да се налагат две санкции.

С. С. не е имала частен интерес от реализирането на фактическия състав, довел до изплащането на ДМС. Напротив, грешката е допусната от нея предвид липсата ѝ на достатъчно опит в управлението на структурата. Тя е била подведена целенасочено от главния секретар на БИМ, от който е потърсила информация и съдействие. Частният интерес не е бил мотив, движеща сила и цел на действията на С. С., а ставало въпрос за недостатъчно добро запознаване с вътрешните правила и процедури на БИМ, съчетано с умишлено подвеждане от друго лице.

Ответникът - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. К. М. изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения по законосъобразността на акта са развити в писмени бележки вх. № 17514/09.05.2023г.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Правилникът за съставянето, движението и съхраняването на счетоводните и свързаните с тях документи в БИМ (л.51 – л.74 от делото) е утвърден със заповед № А-452-1/28.12.2018г. на П. И., и.д. председател на БИМ (л.50 от делото), а Вътрешните правила за заплатите в БИМ (л. 162 – л. 188 от делото) - със заповед № А-270-1/16.07.2019г. на председателя на БИМ (л.77 от делото).

С Решение №193/05.03.2021г. на Министерския съвет (л.193 от делото) С. Г. С. е назначена на длъжността председател на БИМ и е освободена с Решение № 675/16.09.2022г. на Министерския съвет (л.194 от делото).

В качеството си на председател на БИМ С. Г. С. е подписала заповед № А-132/26.04.2021г. (л.301 – л.304 от делото), с която нарежда да бъде изплатено допълнително възнаграждение за постигнати резултати на служителите по служебни и по трудови правоотношения в БИМ за периода м. януари – м. март 2021г. по приложен списък – приложение № 1, на служителите по т. I.2 по приложен списък – приложение № 2 и на служителите за кадрово осигуряване на някои дейности, назначени в БИМ по реда на ПМС № 66/1996г. по приложен списък – приложение № 3. Със заповедта се определя сумите за допълнително възнаграждение за постигнати резултати да бъдат начислени и изплатени с възнагражденията на служителите за месец април 2021г., като С. С. не е в кръга на лицата, на които е наредено да се изплати допълнително възнаграждение.

На 27.04.2021г. жалбоподателката е подписала рекапитулация за месец април 2021г., в която фигурират и начислените суми за допълнителни възнаграждения на служителите за постигнати резултати, включително възнаграждение и на самата нея в размер на сумата от 5 400.00 лева /л.385-л.391/. Подписала е и бюджетно платежно нареждане № Е02603 от 27.04.2021г., с което нарежда сумата от 160 239.22 лв. /сто и шестдесет хиляди двеста тридесет и девет лева и двадесет и две стотинки/ за допълнително възнаграждение за постигнати резултати на лицата по служебни и по трудови правоотношения в БИМ, в която сума е включена и тази, представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати в брутен размер на 5 400.00 /пет хиляди и четиристотин/ лева от самата нея.

Производството пред КПКОНПИ е образувано с решение № КИ-194/27.06.2022г. (л. 412 от делото) по повод сигнал с вх. № ЦУ01/С-422/19.05.2022 г. без приложени доказателства към него (л. 415 от делото).

По искане на КПКОНПИ П. И., и.д. председател на БИМ, е представил справка за изплатено на 27.04.2021г. възнаграждение на С. С., която е изготвена от А. П. и подписана от Д. Н., началник отдел ФСД на БИМ. От таблицата е видно, че са начислени общо 10 998.33 лв., от които допълнителното възнаграждение за постигнати резултати е в размер на 5 400.00 лв. или 4 860 лв. след направени удържки. Комисията е изисквала с писмо с вх. № ЦУ01-8575#1/10.08.2022г. и ръководителят на

Инспектората в Министерството на икономиката и индустрията е представил копие от документи от извършена извънпланова проверка и предварително проучване по повод сигнал срещу С. С. за нередности в БИМ, постановление за отказ за образуване на досъдебно производство от 10.01.2022г. по пр. пр. № 20154/2021г. на СГП по повод същия сигнал, доклади от главния секретар на БИМ с рег. №13-22/08.04.2021г., рег. №1.3-26/26.04.2021г. и рег. № 1.3-27/26.04.2021г. с всички приложения и отчети към тях, писмо с рег. № 46-02-57/07.04.2021г. от началник на отдел „ФСД“ в БИМ.

С решение от 17.08.2022г. на КПКОНПИ на основание чл. 74, ал.1, предл.2 ЗПКОНПИ и постъпил доклад от дирекция „Конфликт на интереси“ е продължен срокът за приключване на производството по сигнал с вх. № ЦУ01/С-422/19.05.2022 г. С писмо вх. № ЦУ01-9746#9/20.10.2022г. на КПКОНПИ С. С., в качеството ѝ на лице, срещу което е образувано производството, е поканена на изслушване на основание чл.72, ал.5 ЗПКОНПИ, както и да се запознае с материалите по административната преписка, да вземе становище по тях, и да представи или посочи други доказателства (чл.72, ал.6 и ал.7 ЗПКОНПИ).

На 02.11.2022г. на заседание на Комисията в състав А. С., А. Ц. и С. К., по т.1 от дневния ред е проведено изслушването, за което е изготвен протокол № 1091/02.11.2022г. /л.136-л.141/. По време на него жалбоподателката е уточнила, че е работила 27 години в БИМ, като към април 2021г. се е запознала само с част от Вътрешните правила за заплатите в БИМ. Посочва, че главният секретар З. Х. не бил отправял предложение до министъра на икономиката за определяне на допълнително възнаграждение за постигнати резултати от С. С. за първото тримесечие на 2021г. В разговор с нея и заместник - председателя на БИМ, главният секретар не я уведомил, че редът е такъв, а само че предишният председател имал предложения за една, две или три заплати. Според С. С. той предложил да определи по една заплата за председателя на БИМ, заместник- председателя на БИМ и за себе си, след което ѝ представил попълнен и подписан от него формуляр. Твърди, че при определяне на допълнителното материално стимулиране за следващите тримесечия процедурата, включваща предложение от главния секретар и заповед на министъра на икономиката, била спазена. В обясненията си пред Комисията С. излага, че формално не е върнала обратно по сметката на работодателя сумата, получена като допълнително възнаграждение за постигнати резултати през април 2021г., тъй като такова не ѝ било поискано, но приела, че на практика я връща, тъй като след получаване на постановлението на СГП от министъра на икономиката не ѝ било изплатено допълнително материално стимулиране за първо и второ тримесечие на 2022г., а имала такова право.

На 08.11.2022г. по административната преписка жалбоподателката е депозирала и писмено становище /л.128-л.129/, в което заявява, че няма частен интерес при получаване на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати, тъй като всички служители имат право на такова възнаграждение по ЗДСл, възнаграждението по никакъв начин не повлияло върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията ѝ. Въпреки, че не бил изпълнен фактическият състав на конфликт на интереси по ЗПКОНПИ, сумата била възстановена в бюджета в двоен размер, като на жалбоподателката не било разрешено изплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати за първо и второ тримесечие на 2022г.

Въз основа на събраните доказателства Комисията е издала решение № РС-422-22-109/16.11.2022г., с което е приела, че е установен конфликт на интереси по

отношение на С. Г. С., за това че, в качеството си на председател на БИМ, е подписала рекапитулация за месец април 2021г., в която фигурират начислените суми за допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служителите в БИМ за първото тримесечие на 2021г., включително и на самата нея, както и че е подписала бюджетно платежно нареждане № E02603/27.04.2021г., с което е наредила сумата от 160 239.22 лв. за допълнително възнаграждение за постигнати резултати на служителите по служебни и по трудови правоотношения в БИМ, включително и на самата себе си. Установено е, че по отношение на С. С. не са били налице предпоставките за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения за постигнати резултати съгласно Вътрешните правила за заплатите в БИМ и по – конкретно по раздел IV, т. 2, т. „д“ от Приложение № 2, съгласно който допълнителни възнаграждения за постигнати резултати получават само служителите, които към момента на изчисляването и изплащането им са в трудови или служебни правоотношения и са отработили най-малко половината плюс един работен ден от работните дни за съответния период. Съгласно чл.25, ал.2 от Вътрешните правила, допълнителното възнаграждение за постигнати резултати може да се изплаща четири пъти годишно – през април, юли и октомври за текущата година и през януари – за предходната година. Също така е констатирано, че не е спазена и процедурата по чл.24 от Вътрешните правила за заплатите в БИМ, а именно: допълнителното материално стимулиране в полза на председателя на БИМ е изплатено без да е определено със заповед на министъра на икономиката по предложение на главния секретар на БИМ.

Прието е, че С. Г. С. е нарушила чл.58, ал.1, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ и е наложена глоба в размер на 5 000.00 лева за осъществен конфликт на интереси при подписване на рекапитулация за м.04.2021г.; установен е конфликт на интереси и за това, че е подписала бюджетно платежно нареждане № E02603/27.04.2021г., с което също е нарушила чл.58, ал.1, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОНПИ и е наложена глоба в размер на 5 000.00 лв.; отнета е от жалбоподателката на основание чл.81, ал.1 ЗПКОНПИ сума в размер на 267 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за 27.04.2021г. - датата, на която са осъществени нарушенията по чл.58, ал.1, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОНПИ; отнета е от жалбоподателката в полза на държавата, сума в размер на 5 400.00 лева, представляваща получената материална облага, на основание чл. 81, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението е съобщено на жалбоподателката на 04.01.2023г. (съгласно нейно писмено изявление, приложено на л.26 по делото), а жалбата срещу него е подадена на 16.01.2023г.

По делото е представено и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № Р.-422-22-01/08.03.2023г. на КПКОНПИ (л. 428), с което на основание чл.62, ал.2 АПК във връзка с доклад на и.д. директор на дирекция „Конфликт на интереси“, се допуска поправка на очевидна фактическа грешка в решение № РС-422-22-109/16.11.2022г. В диспозитив първи втори, трети и четвърти, както и навсякъде в текста на решение № РС-422-22-109/16.11.2022г., вместо „чл.58, ал.1, изр. първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ“ следва да се чете „чл.58, изр. първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ“. Този акт не променя вече формираната с първоначалния воля и не засяга смисъла на възприетото по случая. Поправката касае единствено изписването на правната квалификация на нарушението, като вместо „чл.58, ал.1, изр. първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ“ следва да се чете

„чл.58, изр. първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ“. Предвид обстоятелството, че чл.58 ЗПКОНПИ няма алинеи, както и че в мотивите на първоначалното решение се разглежда фактическия състав на нарушението именно по чл.58, изр. първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ, то очевидно се касае за допусната в диспозитива на решението неточност, фактическо несъответствие, което не е свързано с изменение на смисъла на волеизявлението.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.76, ал.1 ЗПКОНПИ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решение № РС-422-22-109/16.11.2022г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.74, ал.1 ЗПКОНПИ, като е подписано от целия състав на Комисията и отговаря на условията по чл.9, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да е прието с мнозинство повече от половината от всички членове на Комисията.

Оспореният административен акт е постановен в предписаната от закона форма и съдържа реквизитите по чл.74, ал.2 ЗПКОНПИ, изложени са подробно и последователно установените факти и обстоятелства, които съдът приема за релевантни за спора. Обсъдени са възраженията на жалбоподателката и обясненията ѝ по време на изслушването и тези от писменото становище, формирани са съответните правни изводи, които съдът намира за обосновани и изчерпателни.

Спазени са и административнопроизводствените правила при издаването на акта, обуславящи проявлението на принципа на истинност по чл.7 АПК, респ. даващи правна възможност на оспорващия да се запознае с материалите по преписката, да бъде изслушан, да направи възражения и да сочи доказателства. Комисията е валидно сезирана със сигнал, като са изпълнени изискванията на чл.7, ал.1 и ал.2 ЗПКОНПИ. Производството се е развило по реда на Глава осма, Раздел V ЗПКОНПИ, като не се установяват съществени процесуални нарушения в хода на процедурата, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателката. Същата е уведомена за образуваното производство по установяване на конфликт на интереси. Комисията е изисквала необходимите за произнасянето ѝ информация и документи, като след събиране на същите, жалбоподателката е поканена за запознаване с тях. Предоставена ѝ е възможност да упражни правата си по чл.72, ал.6 и ал.7 ЗПКОНПИ. Проведено е изслушване, резултатите от което са обективирани в протокол от заседанието на КПКОНПИ. С. С. е подала възражение, което

е обсъдено в крайния акт на Комисията. Поради наличие на предпоставките по чл.74, ал.1 ЗПКОНПИ, административният орган надлежно е взел решение за удължаване на срока за произнасяне по преписката. С изтичането му правомощието на Комисията за произнасяне не е преклудирано, поради липса на изрична забрана за това, както и за извършване на допълнителни процесуални действия. Сроковете по чл.74, ал.1 ЗПКОНПИ имат инструктивен характер, поради което неспазването им не води до опорочаване на крайния акт.

Настоящият състав на съда не споделя доводите на жалбоподателката, че е изтекъл срокът по ЗПКОНПИ за образуване на производството по установяване на конфликт на интереси. Съгласно чл.73 ЗПКОНПИ производството се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от 3 години от извършването на нарушението. В случая производството е образувано с изричен акт - решение № КИ-194/27.06.2022г. на КПКОНПИ, а документите, чието подписване представлява конфликт на интереси, рекапитулация за месец април 2021г. и бюджетно платежно нареждане № Е02603/27.04.2021г., са от месец април 2021г. Безспорно е спазен 3 - годишният срок за образуване на производството пред Комисията. Краткият 6 - месечен срок от откриване на нарушението, жалбоподателката обвързва с протеклата административна проверка от Инспектората по чл.46 от Закона за администрацията към Министерство на икономиката. Твърди се, че с изготвянето на доклада на Инспектората до министъра на икономиката на 09.11.2021г., в който е констатирано, че на С. С. и заместник - председателя на БИМ неправомерно е изплатено допълнително възнаграждение за постигнати резултати за първото тримесечие на 2021г., е открито и нарушението по смисъла на чл.73 ЗПКОНПИ. В своята практика по тази разпоредба Върховният административен съд е имал възможност нееднократно да обоснове, че откриването на нарушението се свързва с узнаването от органа на установено в съществените му признаци деяние /така Решение № 1885/28.02.2022г. по адм. дело № 9852/2021г., VI отд. на ВАС, с което е потвърдено Решение № 576/03.02.2021 г. по адм. дело № 6676/2020г. на АССГ./ От една страна, откриването на нарушението е свързано с информация и достатъчно конкретни данни относно основните елементи на нарушението, от които може да се допусне наличие на конфликт на интереси. От друга страна, тези данни следва да са достигнали до компетентния орган, който в хипотезите на установяване на конфликт на интереси е КПКОНПИ. В процесния случай до Комисията е отправен сигнал с вх. № ЦУ01/С-422/19.05.2022 г., в който се посочва, че „през месец април 2021г.

С. С. определи сама на себе си и на своя заместник допълнително възнаграждение в размер на една брутна заплата, без да е направено предложение от главния секретар на БИМ и без заповед на министъра на икономиката“. Авторът на сигнала се позовава и на писмо с вх. № 04-07-227/11.11.2021г. на ръководителя на Инспектората към Министерство на икономиката за констатирани в рамките на извънпланова проверка сериозни нарушения от страна на С. С. на ЗПКОНПИ и НОРИПДУКИ. Сигналят съдържа достатъчно изчерпателна информация относно това кой, в какво качество, кога и какво нарушение на закона е извършил, от което може да се предположи или допусне наличие на конфликт на интереси. С достигането на тази информация до знанието на Комисията, т.е. с получаването на сигнала на 19.05.2022г., може да се приеме, че е настъпило откриването на нарушението по смисъла на чл.73 ЗПКОНПИ, от който момент започва да тече и 6-месечният преклузивен срок за образуване на производството, в рамките на който на 27.06.2022г. е стартирало производство за установяване на конфликт на интереси по отношение на С. С. в качеството ѝ на председател на БИМ.

Обжалваното решение е постановено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно легалната дефиниция по чл.52 ЗПКОНПИ конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. От анализа на нормата следва, че за да е осъществен фактическият състав, следва да са изпълнени кумулативно трите посочени предпоставки. Първата от тях е свързана с лицето, което е извършило нарушението, а именно да **заема висша публична длъжност** по смисъла на чл.6 ЗПКОНПИ. Вторият елемент от фактическия състав е **частен интерес на лицето** или на свързани с него трети лица, който е от такова естество, че би могъл да повлияе върху безпристрастното и обективно формиране и изразяване на волята на лицето, заемащо публична длъжност при изпълнение на задълженията му по служба. Легалната дефиниция се съдържа в чл.53 ЗПКОНПИ - частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. При изясняване на понятието „частен интерес“, законодателят въвежда термина „облага“, който е дефиниран в чл.54 ЗПКОНПИ като „доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги

безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие“. Между частния интерес и облагата следва да е налице причинно-следствена връзка. Третият, последен елемент от фактическия състав на нарушението конфликт на интереси представлява **възможността частният интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето**, заемащо публична длъжност или на задълженията му по служба. Нарушението има формален характер и не е необходимо да се изследва и доказва превратно упражняване на правомощията на лицето в нарушение на принципите за безпристрастност и обективност. Напротив, в случая законодателят е приел като достатъчно укорима и хипотетичната възможност, съмнението за това, че лицето, което заема висша държавна длъжност би могло повлияно от частния си интерес да упражни свои правомощия. Затова за лицата по чл.2, ал.1 ЗПКОНПИ са въведени и изричните забрани по чл.55 - чл.62, Глава 8, Раздел II на ЗПКОНПИ. С нормата на чл.58 от закона е забранено на лице, заемащо висша публична длъжност, да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Т. лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Понятието „акт“ следва да се тълкува разширително, доколкото адресати на забраната по чл. 58 ЗПКОНПИ са и всички категории лица по §2, ал.1 от ДР на ЗПКОНПИ с техните специфични правомощия. Под актове по см. на чл.58 ЗПКОНПИ следва да се разбират освен административните актове, така и всички волеизявления, направени от лицата, в качеството им по чл. 6 на ЗПКОНПИ. Ето защо, актове по смисъла на чл.58 ЗПКОНПИ са и създадените рекапитулация за месец април 2021г. и бюджетно платежно нареждане № E02603/27.04.2021г., подписани от С. С..

В конкретния случай, жалбоподателката е санкционирана за нарушение по чл.58, изр. първо, предл.4 ЗПКОНПИ - забрана за лице, заемащо висша публична длъжност, да участва в издаването на актове в частен интерес. Съгласно чл.6, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ лица, заемащи висши публични длъжности, са председателите и заместник-председателите на държавни агенции, председателите и членовете на държавни комисии, изпълнителните директори на изпълнителните агенции, ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на

Министерския съвет, и техните заместници. Със Закона за измерванията се създава Българския институт по метрология, който съгласно чл.10, ал.1 от с.з. е юридическо лице към министъра на икономиката на бюджетна издръжка. Ето защо, председателят на БИМ е сред лицата по чл.6, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, заемащо висша публична длъжност, което се потвърждава и от представеното по административната преписка от министерство на икономиката и индустрията писмо с вх. № ЦУ01-6722/20.06.2022г. (л. 413 – л. 414). С. Г. С. е била назначена за председател на БИМ на 05 март 2021г. и е изпълнявала длъжността до 16 септември 2022г., тоест през процесния период е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ, следователно е изпълнена първата предпоставка от фактическия състав на конфликт на интереси.

В това свое качество жалбоподателката е подписала рекапитулация за месец април 2021г., в която фигурират и начислените суми за допълнителни възнаграждения на служителите за постигнати резултати, включително възнаграждение и на самата нея. Подписала е и бюджетно платежно нареждане № E02603/27.04.2021г., с което е извършено плащането на допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служителите на БИМ, вкл. и на себе си.

Правилно е прието от Комисията, че е налице частен интерес у С. С. от подписването на двата документа, изразяващ се в евентуална облага от материален характер в размер на 5 400.00 лв. в полза на самата жалбоподателка, доколкото е налице помощ и подкрепа от нейна страна лично за себе си. Облагата по смисъла на ЗПКОНПИ предполага такова предимство, което без участието на лицето не би се получило. В случая облагата е точно от такова естество, тъй като допълнително материално стимулиране, нито се следва (поради недостатъчен брой отработени дни през първото тримесечие на 2021г.), нито е взето решение да се изплати и да се определи по размер от компетентния за това орган (липсва заповед на министъра на икономиката по предложение на главния секретар), нито жалбоподателката би го получила без подписване от нейна страна на рекапитулация за месец април 2021г. и бюджетно платежно нареждане № E02603/27.04.2021г. Може да се направи извод, че е налице и втората предпоставка от фактическия състав на чл. 52 ЗПКОНПИ.

В случая, частният интерес на жалбоподателката, изразяващ се в получаване на материална облага от 5 400.00 лв. е от такова естество, че да може да промени действителната цел, с която се използва предоставената публична власт и по този начин да наруши основни принципи на правовата държава. Налице е неправомерната цел -

евентуалното придобиване на облага в частен интерес. Затова и законът установява неправомерния характер на упражняване на властнически правомощия в тези условия. В случая, макар това да не е задължително изискване по чл.52 ЗПКОНПИ, но допълнително потвърждава съществуването на частен интерес от страна на С. С., облагата е реално получена от нея.

В обратната хипотеза, ако подписването на рекапитулацията и бюджетно платежно нареждане от председателя на БИМ е предшествано от предложение на главния секретар и заповед на министъра на икономиката, с която се определя възнаграждение за материално стимулирана на председателя, не би бил налице конфликт на интереси, тъй като облагата би била дължима и по никакъв начин не би била обвързана с упражняване на правомощията на С. С..

Настоящият състав на съда споделя изцяло аргументите, с които Комисията е отхвърлила възраженията на жалбоподателката по повод липсата на частен интерес. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително същият да е реализиран. В този смисъл, конфликтът на интереси като административно нарушение, има формален характер, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност, която мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Извън предмета на съдебното производство е да се установява дали лицето, заемащо публична длъжност, при изпълнение на задълженията си реално е повлияло в нечий интерес. Смисълът на тази презумпция, респ. забрана е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база на законоустановените критерии.

Основателно Комисията е отхвърлила възражението за липса на частен интерес на С. С. при определяне на възнаграждението за постигнати резултати, тъй като такова се дължало на всички служители и за времето, за което С. била служител, възнагражденията винаги били в размер една заплата. Действително съгласно Закон за държавния служител и Вътрешните правила за заплатите в БИМ служителите имат право на такова материално стимулиране, но при определени предпоставки и в зависимост от постигнатите резултати, отработено време и се определят

най-общо от ръководителите при спазване на определени процедури. В случая, при изплащането на допълнителното възнаграждение през април 2021г. на С. С. процедурата за определянето му не е спазена, не са били налице и предпоставките за получаването му.

Обстоятелството дали полученото материалното стимулиране е повлияло безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията на С. С. по служба е ирелевантно за производството по установяване на конфликт на интереси.

От изложеното следва извода, че при издаването на посочените по-горе актове, жалбоподателката е действала при наличие на конфликт на интереси.

Обосновани се явяват и наложените санкции, които са в минимален размер от 5 000.00 /пет хиляди/ лева.

Без основание, а и недоказани са възраженията на жалбоподателката, че тя реално е възстановила в двоен размер облагата от 5 400.00 лв., тъй като не ѝ е изплатено дължимото допълнително материално стимулиране за първото и второто тримесечие на 2022г. Както вече беше посочено дали такова възнаграждение се дължи и в какъв размер, се определя от министъра на икономиката въз основа на ясни критерии. Липсват доказателства такова възнаграждение да е било определено и да не е изплатено на жалбоподателката. Ето защо, законосъобразно на основание чл.81, ал.2 ЗПКОНПИ Комисията е постановила отнемане в полза на държавата от С. С. сума в размер на 5 400.00 (пет хиляди и четиристотин) лева, представляваща получената материална облага.

Правилно Комисията е приела, че са установени две самостоятелни нарушения и е наложила наказание за всяко едно от тях. В жалбата са изложени доводи, че е извършено само едно нарушение, тъй като е налице един резултат - получена е една материална облага. Както вече беше споменато, конфликтът на интереси е нарушение с формален характер и осъществяването му не е обвързано с постигане на реален резултат. Достатъчно е осъществяването на трите посочени в чл.52 ЗПКОНПИ предпоставки, а именно: да е налице частен интерес на лице, заемащо висша публична длъжност, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. В случая подписването на всеки от двата документа - рекапитулацията за месец април 2021г. и бюджетно платежно нареждане № Е02603/27.04.2021г., представлява самостоятелно нарушение, тъй като всеки от актовете е издаден при наличието на частен интерес у С. С..

Законосъобразно са наложени от КПКОНПИ две санкции в предвидения

от закона минимум по чл.171, ал.1 ЗПКОНПИ предвид характера и тежестта на нарушението, личността на нарушителя и последиците от нарушението, както следва: 1). за установен конфликт на интереси по отношение на С. С. за това, че е подписала бюджетно платежно нареждане № Е02603 на 27.04.2021г. в свой частен интерес, с което нарежда сама на себе си допълнително възнаграждение за постигнати резултати; 2). за установен конфликт на интереси по отношение на С. С. за това, че е подписала рекапитулация за месец април 2021г. в свой частен интерес с която, определя и начислява сама на себе си допълнително възнаграждение за постигнати резултати.

Правилно са определени и останалите санкционни последици, а именно: на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ отнемане на сума в размер на 267.00 /двеста шестдесет и седем/ лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за 27.04.2021г. - датата, на която са осъществени нарушенията по чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ.

С оглед на изложеното, съдът заключава, че оспореното решение е законосъобразен акт, който е съобразен и с целта на закона, а именно: да предотврати лица, заемащи публична длъжност, да упражняват своите правомощия в частен интерес, а ако са го направили – да ги санкционира. Жалбата е неоснователна на разгледаните основания и поради това подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100.00 /сто/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22 –ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. С. срещу **решение № РС-422-22-109/16.11.2022г.** на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

ОСЪЖДА С. Г. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „И.“, [улица], ет.1, ап.1 да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество с адрес: [населено място], пл.“Св.Неделя“ № 6 сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: